

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

ORR-c-070/113/1669/06

S E K R E T A R I A T
Biura Prac Senackich

Wpłynęło dn. 5.07.06
nr. 4713 podpis

BIURO PRAC SENACKICH
BIURO PRAC SENACKICH

Wpłynęło dn. 4.07.06
nr. 3724 podpis

Warszawa, 2006.07. 03

Pan

Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

W nawiązaniu do oświadczenia złożonego przez Pana Senatora Lesława Podkańskiego podczas XI posiedzenia Senatu RP w dniu 24 maja 2006 r. (pismo z dnia 7 czerwca br. znak: BPS/DSK-043-332/06) uprzejmie przekazuję następujące wyjaśnienia.

Rynek cukru w Polsce, tak jak w innych krajach Unii Europejskiej regulowany jest przepisami wspólnotowymi. Przepisy te obowiązują wszystkie kraje członkowskie i są stosowane wprost. Od 2003 r. trwały prace nad reformą tego rynku. Ostateczny kształt reformy rynku cukru określony został na posiedzeniu Rady Ministrów UE ds. Rolnictwa i Rybołówstwa w dniu 20 lutego 2006 r. poprzez przyjęcie następujących rozporządzeń:

- Rozporządzenie Rady WE nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru,
- Rozporządzenia Rady (WE) nr 319/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników.
- Rozporządzenie Rady WE nr 320/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. ustanawiającego tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie.

Przyjęta reforma wprowadza od 1 lipca 2006 r. szereg nowych elementów do dotychczasowej organizacji rynku cukru we Wspólnocie. Jednak podstawowe mechanizmy rynkowe, w tym kwotowanie produkcji cukru zostały utrzymane. W wyniku reformy rynku cukru nastąpiło jedynie połączenie kwoty A i kwoty B w jedną kwotę, która dla Polski

pozostała na tym samym poziomie. Ponadto, zgodnie z przepisami Rozporządzenia Rady WE nr 318/2006, Polska otrzymała możliwość wykorzystania dodatkowej kwoty produkcji cukru w wysokości 100,55 tys. ton.

Jednym z celów reformy było odejście od wsparcia cen i produkcji na rzecz bardziej konkurencyjnej polityki rolnej wspierającej dochody rolników. Takim mechanizmem wsparcia są oddzielne płatności dla plantatorów buraków cukrowych, wprowadzone przepisami rozporządzenia Rady (WE) nr 319/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników. Oddzielna płatność z tytułu cukru przysługiwać będzie plantatorom już od roku gospodarczego 2006/2007.

Płatności te będą docelowo w 64,2 % rekompensować utratę dochodów rolników, wynikającą z obniżenia ceny buraka cukrowego. Przepisy Rozporządzenia Rady WE nr 318/2006, obniżyły minimalne ceny buraków cukrowych do poziomu: 32,86 euro/t w roku gospodarczym 2006/2007, 29,78 euro/t w roku 2007/2008, 27,83 euro/t w roku 2008/2009 i 26,29 euro/t. od roku 2009/2010.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami, nowe Państwa Członkowskie stosujące system jednolitych płatności obszarowych mogły, do dnia 30 kwietnia 2006 r., zdecydować o przyznaniu rolnikom kwalifikującym się w ramach systemu jednolitych płatności obszarowych oddzielnej płatności z tytułu cukru za lata 2006, 2007 i 2008. Płatności zostają przyznane na podstawie obiektywnych i niedyskryminujących kryteriów takich jak:

- ilość buraków cukrowych, trzciny cukrowej lub cykorii objętych umowami o dostawy zawartymi zgodnie z art. 19 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001,
- ilość cukru i syropu inulinowego wyprodukowanego zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1260/2001,
- przeciętna liczba hektarów upraw buraków cukrowych, trzciny cukrowej lub cykorii wykorzystywanych do produkcji cukru kwotowego lub syropu inulinowego i objętych umowami o dostawy zawartymi zgodnie z art. 19 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 oraz z uwzględnieniem określonego przez Państwa Członkowskie przed dniem 30 kwietnia 2006 r. okresu reprezentatywnego wynoszącego jeden rok gospodarczy lub więcej lat gospodarczych 2004/2005, 2005/2006 i 2006/2007. Polska za okres reprezentatywny przyjęła rok gospodarczy 2006/2007.

W związku z powyższym w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi przygotowany został projekt ustawy zmieniający ustawę z dnia 18 grudnia 2003 r. o płatnościach bezpośrednich do gruntów rolnych (Dz. U. z 2004 r. Nr 6, poz. 40, Nr 42, poz. 386 i Nr 148, poz. 1551).

W dniu 25 kwietnia br. Sejm uchwalił ustawę z dnia 25 kwietnia 2006 r. o zmianie ustawy o płatnościach bezpośrednich do gruntów rolnych (Dz. U. Nr 92, poz. 638).

Zgodnie z przepisami ww. ustawy całość kwoty przeznaczonej dla Polski na dany rok (w 2006 r. - 99 135 tys. euro, w 2007 r. - 122 906 tys. euro, w 2008 r. – 146 677 tys. euro, w 2009 r. i kolejnych latach – 159 392 tys. euro) zostanie przeznaczona do podziału pomiędzy producentów rolnych, którzy spełniają łącznie następujące warunki:

- 1) są uprawnieni do przyznania jednolitej płatności obszarowej w danym roku, zgodnie z art.2 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o płatnościach bezpośrednich do gruntów rolnych i oddzielnej płatności z tytułu cukru,
- 2) zawarli na rok gospodarczy 2006/2007 z producentem cukru umowę dostawy buraków cukrowych zgodnie z art.6 rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru (Dz.Urz. UE L 58 z 28.02.2006r., str.1), przeznaczonych do wyprodukowania cukru kwotowego w rozumieniu art. 2 pkt 5 tego rozporządzenia.

Wysokość płatności cukrowej w danym roku kalendarzowym ustala się jako iloczyn ilości buraków cukrowych przeznaczonych do wyprodukowania cukru kwotowego w rozumieniu art. 2 pkt 5 rozporządzenia 318/2006, objętych umową dostawy z producentem cukru, i stawki tej płatności na 1 tonę buraków cukrowych.

Stawkę płatności cukrowej Rada Ministrów określać będzie corocznie, w drodze rozporządzenia, biorąc pod uwagę wysokość kwoty przewidzianej na ten cel dla Rzeczypospolitej Polskiej w tabeli 1 w punkcie K załącznika VII rozporządzenia nr 1782/2003 oraz kurs wymiany ustalony zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2808/98 z dnia 22 grudnia 1998 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania agromonetarnego systemu dla euro w rolnictwie (Dz. Urz. WE L 349 z 24.12.1998 r., str. 36, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 24, str. 238, z późn. zm.).

Termin składania wniosków o przyznanie oddzielnej płatności z tytułu cukru upłynął w dniu 30 czerwca 2006 r., jednak po tym terminie możliwe jest składanie wniosków przez kolejnych 25 dni kalendarzowych z tym, że za każdy dzień roboczy opóźnienia należna kwota płatności będzie pomniejszona o 1%.

Jednak mimo zmniejszenia w wyniku reformy minimalnych cen buraków cukrowych, uprawa tego surowca według Instytutu Ekonomii Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej będzie nadal opłacalna.

Przeprowadzona przez IERiGŻ symulacja dochodowości produkcji buraków cukrowych w okresie reformy wskazuje co prawda na pogorszenie się dochodowości produkcji w porównaniu do sezonu 2004/05. Jednak w odniesieniu do roku gospodarczego 2003/04, tj. do sezonu poprzedzającego akcesję do UE, uprawa buraków wciąż będzie rentowna. Dochód rolniczy brutto jak i netto z hektara uprawy w sezonie 2009/10 będzie ponad dwukrotnie wyższy niż przed integracją. Według IERiGŻ uprawa buraków pozostanie najbardziej opłacalnym kierunkiem produkcji roślinnej naszego rolnictwa, gdyż dochód rolniczy netto plantatorów z jednostki powierzchni będzie kilkakrotnie wyższy niż w produkcji zbóż i rzepaku, czy też nawet ziemniaków.

Ponadto pragnę nadmienić, że Polskę, podobnie jak inne kraje Wspólnoty obowiązują regulacje dotyczące ceny interwencyjnej na cukier. Zgodnie z przepisami Rozporządzenia Rady WE nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru, skup interwencyjny cukru przewidziany jest w latach gospodarczych 2006/2007, 2007/2008, 2008/2009 i 2009/210. Skup ten prowadzić będzie Agencja Rynku Rolnego, jednak w ograniczonych ilościach - 57, 519 tys. t. dla Polski (600 tys. ton. dla całej Wspólnoty). Warunkiem interwencji jest, że cukier ten został wyprodukowany w ramach kwot, z buraków zebranych na terytorium Wspólnoty oraz, że był przedmiotem umowy przechowywania zawartej pomiędzy sprzedającym a agencją interwencyjną. Agencja będzie skupować cukier za 80% ceny referencyjnej, dla roku gospodarczego następującego po roku gospodarczym, w którym złożono oferty. Ceny referencyjne na cukier - dla cukru białego ustalone zostały na poziomie: 631,9 euro/t w latach gospodarczych 2006/2007 i 2007/2008, 541,5 euro/t w 2008/2009 i 404,4 euro/t od roku 2009/2010.

Odnosnie Krajowej Spółki Cukrowej S.A. uprzejmie informuję, że nadzór właścicielski nad Krajową Spółką Cukrową S.A. sprawuje Minister Skarbu Państwa, natomiast za działania restrukturyzacyjne w Krajowej Spółce Cukrowej S.A. odpowiada Zarząd i Rada Nadzorcza Spółki.

Niemniej jednak pragnę poinformować, że Zarząd KSC S.A. uważa, że sytuacja Spółki w warunkach wspólnej polityki rolnej i przyjętej reformy rynku cukru wymusza prowadzenie zdecydowanych działań restrukturyzacyjnych, których jednym z kluczowych elementów jest koncentracja produkcji. W kampanii 2005/2006 KSC S.A. posiadała nadwyżkę mocy przerobowej w stosunku do przyznanych kwot cukru sięgającą ponad 30%.

Skutkiem tego był m.in. najkrótszy czas kampanii w stosunku do średniej z branży, co przełożyło się na nieefektywne wykorzystanie majątku i wysokie koszty produkcji. Zarząd KSC S.A. od samego początku istnienia Spółki za cel główny strategii operacyjnej przyjął restrukturyzację cukrowni tak aby stworzyć prężny i silny koncern produkcyjny. Zaniechanie lub choćby nieuzasadnione odwołanie tych działań, według Zarządu, nieuchronnie doprowadzi do upadku KSC.

Jednocześnie KSC S.A. podkreśla, że podejmowane decyzje poprzedzane są wnikliwymi i wszechstronnymi analizami, a przed zatwierdzeniem poddawane są wszechstronnym konsultacjom. Aby procesy, których wynikiem są decyzje dotyczące wyłączenia cukrowni z produkcji były przejrzyste i ostatecznie społecznie akceptowalne stworzono system kryteriów na podstawie, których planuje się koncentrację produkcji, a w konsekwencji dokonuje konkretnych wyłączeń.

Zarząd KSC S.A. przyjął jako główne kryteria służące do typowania oddziałów do wyłączenia :

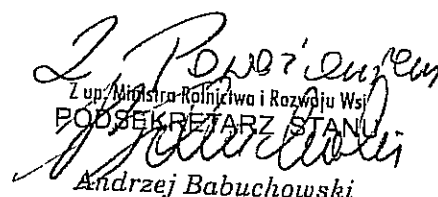
- lokalizację bazy surowcowej, arealu uprawy i ich wielkość oraz koszty zmiany logistyki kontraktacji, skupu i dostaw;
- poziom technologiczny i stan techniki cukrowni;
- potencjał rozwojowy.

Zarząd KSC S.A. docenia wagę potencjału ludzkiego oraz jego wpływ na sukces każdego przedsięwzięcia gospodarczego. Wszystkie załogi przewidzianych do wygaszenia oddziałów Spółki są fachowe i doświadczone.

Dla oddziałów wyłączonych z produkcji oraz planowanych do wyłączenia KSC S.A. przygotowuje plany alternatywnych możliwości zagospodarowania majątku oraz zasobów ludzkich. Takie projekty są obecnie realizowane dla Oddziałów: Rejowiec, Opole, Janikowo, Klemensów i Sokołów. Podobne projekty takie będą także przygotowane i wdrożone dla Oddziału Cukrownia Woźuczyn.

Zdaniem Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, w oddziałach, w których będzie wygaszana produkcja cukru powinna być utrzymana produkcja powiązana z rolnictwem.

Mam nadzieję, że Ministerstwo Skarbu Państwa w sposób szczegółowy odniesie się do problemów związanych z restrukturyzacją Krajowej Spółki Cukrowej S.A, które porusza Pan Snator Lesław Podkański w swoim oświadczeniu.

Z up. Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
PODSEKRETARZ STANU
Andrzej Babuchowski